

Kele i w i s Karaiūcuiuje
kas Sēredā išdūdams kas-
īoj ant bīle kōkio Pusto
apstelotas su Pustpinin-
geis ant Vērtainio Metū
3 Sgr. 9 Pf.

Scleiwiß

Jey kursai del Releivjo
Kunigui Kurfazui i kg
rafyti noretu, tay jo Gro
mata je ras Karaliduzzine
Luchmacherstraße № 11.

Karaliūnčiaus Broliams Lietuvininkams Žinės parnešq.

No 4.

Karaliáucijuje. Seredőj, 23. Januariju.

1850.

Ew. ant Nedēl. Septuagēsum. Matt. 20, 1—16.

Tikt wien Malone ir wis Malone.

„Amžinay giedosu apie Malone Pono Diewo ir
pranešu jo Deisybę su sawo Burna wisadai.” Ps. 89, 2.
Nėsa juk tai „brangus Daikts yra dėkawoti Ponui Die-
ui ir liaupsinti tavo Wardą, tu Aukščiausias; Ry-
meczeis tavo Malone ir Naktinis tavo Deisybę apsa-
kyti.” Ps. 92, 2. 3. Beje wisi iš Wieno „dėkawokite
Ponui Diewui, nėja jiš yra geras ir jo Malone pa-
tenk amžinay.” Ps. 100, 5. Ogi tai tikroji Dieva,
kietsprändžkoji Szirdis tur sawo Aukis su wisa Syia
uzmerkti, jeib tikt Wiešpaties suūmilstancę Malone
ne priwalytu regēti.

Kaip žlownay išreiškia Ponas Dieras sawo Malone, Žmones i sawo Wanicziōs Darba wisokiu Budu ir wis iš Vieno wadindams. Kokia tai Malone, kuri Žmogus suverē i Diers Weida, idant issai dangiškaje Meile karštay mylėtas sawo Wiežpati Szwentybėje ir Teisybėje wėl ūirdingay mylėdams su jāmi arcžiūsey sujedrotas ámžiname Dzugsme ir Linksmybėje išgantytas butu. Kokia tai Malone, kuri per Griečią atpūlusej ir ant Swieto Turgaus Pateikawime badmirscziojanče Žmnoiū Gimine atskartodams per sawo Pratkus, Apaštalus ir wiernus Mokoitojus per wisus Szimtmeczius kas Metz ir kas Dieną iš Naujo sawiespi wadina ūaukdams: „Ko cze stowite wiſa Diana pateik' ami. Eikit i mano Waniczią, až dūsu jums, kas werta.“ Kokia tai Malone, kuri ir musu prastaje Lietuvininkų Gimine ne paniekindama, je i šita Waniczia pakwietusi ir priemusi. Musu Įėwū Įewai waiksczijojo dar pirm ſežiū Szimtū Metu baissiūsioj pagoniškoj Tamšybėje; ogi iki ſiös Diendos yra dar nesustaitoma Daugybe Giminiū ir Žmoniū, * kur dar ne auſti ne pradejusi. Ko mės geresni, kad Wiežpatas musu pirm kitū fusimiles, kad mums Vale jo Waniczioje irbdami ji garbinti, ir jo Warda licapsinti; beje Wiežpaties Malone dide o ji dar didesne ir žlownesne iſi- rido ir der dabar wiezoliukojė Adnojoje Swieto Die-nos aplinkui eidama tarp Pagonų ir tūsius kurie taip ilgai pateikavę i sawo išgonintingaji. Tačiau wa-dindama.

Ale Wieszy i s. dwojna sonia Luc
geidzia i Lamo vnicz u. b. t. jo g. ... jepko r. e.
nainteliu Darce. S. o jau p. rnoje ta .. Amja
Wojnoje jis tamka ver Lamo s. v. v. v. v. v. v. v. v. v. v.

Wynicią wadines. Žis tawę wadino amroje tamo Adynoje kaip tu iš wierno Ėrvo, wierndos Motindos arba rasi ir kokio nobažno Mokitojo Buendos Liudijimą apie Malone sawo Žejaus girdejei, kaip tu sawo Šzirdije ta Raginimą jautei: „Ši mylėk, jut jis tawę pirma mylėo!“ Žis tawę sawesp wadino Žiegnojimo Dienoj, kaip tu prie Ultoriaus klupodams jam prisizadējei. Ale tu sawo Pažadōs užsimiržai ir pasilikai ant Swieto Grieķu Turgaus, bet Wiešpats tameš n'uzmiržo ir ējo tam paškuy, tam Darbūse ir Rūpesciūse ſio Swieto besiklapatijant rasti tawę pamyledams rassi bausdams bej plakdams. Ogi ir dar bendien, rasi jau wienioliukoj arba pastutinioj Adynoje tamo Amžiaus, kurioje taw Švartis jau už Duriu, jis taw u per fitą silpną žodži prišaukia: Eik bėdnasis, ak eik i mano Wynicią, dar ir taw niera per wėlay, ben eik, ir tawę dar priimsu, o kas wert bus ir tu gausi! Ger tam, kad tu fita Wadinimą ne paniekindams i Wiešpaties Wynicią kūjau ſe Adyną iſloji. Ak brangi, laban dide ir flowa Wiešpaties Malone.

Už toks malonus ir toks dyvnas yra Wiespat^s
ir Mokējime Algōs soro Darbininkams! Jis mūsū po-
wisam ne priwalc ir ne reikalauja musu Pagalbōs ir
Pažalbos. Ogi ir mūsū Darbas Vynicijoi juk ne jām,
bet mums patiem^s ant Gero. Kad mēs jo Prisakimus
laikome, kad mēs ji mylime, kad mēs jām i nusitikime,
kad mēs iš Nagū mūsū didžiausia Nepriekelio, butent
Grieko, per jo Malone išstrukstam, kad mūsū Szirdis
pilna Līaupšinimo ir Dēkawonēs juk tai ne jo, bet
musu pacziū Nauda. Uiejis ant to dar pagada gera
Užmokesni ir ne nor Mēko iš mūsū dyka priimti. O
jis toktai ir išpildo, kad jisai Dievo-bijantiemis sawo
Žegnōne wisur sutenka, ir ta jo Žegnōne tur pasilikti
ant Waikū Waikū i tukstancią Eile, Bej^r Wiespat^s
didei malonus.

Ale tacziu reik labai aštrey dabotis, idant ne missitumbim, jam žužiti šitōs Algōs dėley. Pasiklausawę pati, kodel tu Wieszpacziniu žleziji ir tiek tiek nobažnay pastielgi? O jey cze pajustumbei sawiše ta Utsilie-pimą: jeiš Wieszpats man andž Dēnoj mano Nobažnytę beh Wiernybę atlygintu; jey tu su Pasigerejimu ant sawo Pełnimo žiuri ir misslijes daug didesnę Algą gausęs ne kaip ans bednasis lawo Kaimyns, kurs ne tiek gerū Derbū gal atroditи kaip tu: ak tay saugokis, idant Wieszpats ne Kartunta ir tam sakytu, kaip anam didziōs Algōs trofstantciam Darbininkui: „Jmk kas tam pulaſi, i eil... Ogi až missiju, mur s už mūsų bėdą Grieikais ūtėtasi Darbą ne daug pulsis. Beje Wieszpatis

Malone mums vislab atlygin, ką mes jām klausydamis dore, ale minai ne tōs Algōs ježkokime. Koks Aukifis bus Žewui mylimėnis, tafai, kuris Žewo Vale išpildidams tikt Gražio tyko, ar bene veikiaus tas, kuris už savo Paklusnumą didešnio Užmokešio ne žino, kaip širdingaję Meilę savo Žewo. Tam didžiausia Alga, kad Žewas, pilnas Meiles ji prie savo Žiridies prielaudsams sakot, tu mano mylimasis Sunus. O ta Alga mums ir prie Diewo tur vyriauſia ir auksztiuſia buti, būtent toji, kurę Ponas Žewas Abraomui dovanojės sakydams: „Aš esmi tavo Škydas ir tave labay dide Alga. Amen.

Kintų išgastingoji Diena.

„Mano Žmones duktai ir man ne wiersj, jie durni yra ir to n'atboj. Jie gana išmintingi, ką Pišta daryst, ale ka gér daryst, jie ne nor mokintis.“ Žer. 4, 22. — Ak Bēda man, kad aš fitu Prarako Žodzin, kuris yra Žodis Štaudingos Dujbos ir aštraus Kaltinimo apie Nusidavimus turin kalbetti, kurie mylimūse Kintuose Pabaigoje senojo Meto nusidavę. Man vis Žiridiję ſtausta, kad aš kur Diewo Karalystėje Škakdą per Paklydimą Karalystes Prieteliū nusidūdancią turiu patirti, o tris Kart didesne mang Žiridperša, kad aš paklystanciūsius Brolius nū Weido iki Weido pažystu, arba heip su tais per Meiles Šv. Šiūlius sumenitas esmi.

Bet Kintiškei man yč daug Meiles išrode. Ant mano Kelionės per Lietuvą, Varioje prieš Brangwyną liudijau, Kintiškei Meiles raginti iš Dolomane Priekulėj aplankę, Meiles raginti jie man iki i Klaipedą pasuky keliawo ir jū Meiles Prāsimas manę primerte, su jeis drauge keliauti ir jū mellingūse Diewo Namūse Žieslos Žodi liuditi, ir daug jū man toje Dienoje iš Meiles Ranka dave. Žiesla Kintiškei man daug, labay daug Meiles išrode taipo, jog aš vis su Žiridies Žiaugsmu jū atsimenu.

Kurs mano Meile prieš Kintiškius išmāno tas ižmanys ir mano Žygasti bej Žužba, kaip aš sekanciūs Žodzius Gromatoje, man parleistoję, gawau ſkaityti:

„Trisdešimtas Decemberis buvo ant to prissirkas, kad Kaukenū Pons Kanteris Gross Kintuose butu i Kunigus iſstatytas. Pons Landrots von Zabeltis buvo tenay su visais Žandarais, Dawadą laikyti. Parapija įleido Wykupą Ziegler bej Konsistorialrotą Oesterreich ir Kuniga Heinrichi i Baznycią ale Kanteris Gross tape su baſingu Šiauksmu iſstatytas ir visas jo Žygentinimas turėjo tūmi i Nicką sugaižti. Žmones ūkuo didžiu Balsu: „Jau Precenteris Gibatis yra Demokratis ir išwadzioj Parapija, o dabar nor mus priversti ir demokratiką Kuniga priūmti. Tay mes prapûs, kaip ir mūsu Waikai.“

— Sakoma, kad Pons Landrots buvęs prie Muro prispaustas taipo, jog Stiklas jo Žegeoriaus Delmone sutrukės. Žandarai visi nū Kapiniū Murū nubrāuti.

„Gze buvo didis Žiaugsmas. Parapija ginas iš Wien prieš Grossą ir nor jam, jey jis prieš Žmoniū Walę ūtaciu i Kintus pareitu, viso Pišto darysti, bet Wiespats nū to visus te apsaugoja.“

Taip pasakojo man parbegusiji Gromata, o mano Žiridis Kraujuse plūsta. Jus ginaties, kaip sakot, prieš Demokratus ale jūsū Pasielgimas patē demokratiskas. Tai Welniui bej Demokratams didis Žiaugsmas, kandangi dabar per visas Žokės Žeitungas iki pat Francuzū Rubežiaus, o rasi ir dar toliaus, Žine bēg: Lietuvinkai ēsa Maištinkai ir per Maištą nori Wyriausybę priversti, jiems jū Vale išpilditi. Ar ne gana apgailėtina, kad jau Miestai kaip Vilže bej Žsru tis demokratiskos ir priešgyniškos Dwases Mačeje laikomi? Kodėl dar reiktu ir Lietuvinkams, o dar Diewo-bizantiems ir Kristaus Karalystę mylantiems Lietuvinkams po tōs pacziōs Dwases Mace pasidūr ir tiešiog prieš dwasiškaję kaip ir ſvietiškaję Wyriausybę su Žyla Žengtis? Jus Diewo Žodi mylanties ai jums taip didey atpūle anoj Dienoj ans Wiespaties Žodis: „Kas Kardą ima, tas Kardu prapuls.“ Beig aš žinau, kad jus ne Kardą pati i Rankas ēmētis, ale ir Peczieis ir Kumstemis prieš Wyriausybę Žengtis yra Maištas ir Pono Diewo prakeikta. Ar jus taip po wišam uſsimiržote, kad Wyriausybei kožnas tur padūtas buti? Kasgi jus taip paklaidino, kad jus taip bjaurey i Welniu Žabangus ikluti turėjoti.

Gze man rods Daugybe atsilieps: Beje mes jau ir didžiaus i Žužiūs Žeitinhypbē norėtumbim nū Wyriausybės pakelti, kad iš to tikt ſvietiška ir kuniška Žkada mums rostis. Ale kad Kunigs ne tinka, tay juk Dužia yra Priegadoje, ir už tą kožnas patē tur ruipiti. O tai labay Žiesa; ale kurgi paraſyta, kad dėl Dužios Vale Maištą ſelti, arba kas yra ſakes, kad iš Maištą Karta Žegnones gal rostis ir per griežnę Pasielgima Žyganimas? Beje geras Kunigs yra Rykas Diewo Malonės, ale ar dar niekadōs ne patyriete, kad Wiespats ir be Kunigū galis Dužias išganysti? Ar Kalvis tikt vienas Replės te tur ir tikt vienu Kirgiu Geleži kala? Aš esmi pritapes negywū Kuniga, kuriu Parapijos buvo gywos, o wéley kiek daug Parapijus gyws Kunigs Metu Metus ſeja Gywoſties Žodi o tacziu Laiwonkaulei ne nor kruteti. Beje geray, kad Kunigs yra Wyras pagal Diewo Žiridi, ale Kunigs ne Žyganhtosis. Žodžio Tarnams ne liudijant tay tur Akmenys ūkurti. Wiespats Dwase dūda kur ir kaip jis nor o todel Maištas pasilikt griežnas, kad jis ir dėl nobažniausio Kunigo keltas butu.

Ale kad jus mislijotės, kad tas Kunigas, kuri Wyriausybę jums priskyrusi, jums iſkadingas ir kad jus dėl Kristaus Karalystes pasiprocevodami mislijotės prieš jis turi Žengtis, kodėl tai ne darēte d nāningu, statytu ir mandagiu Žudu. Kad jus butumbit savo Visi Wyriausybei ūkiele, ar jis ne werstu ašq Kuniga priūm. Kelapis am Numerij ūkuso Meto gona dīskęs yra Panorħes kad Parapije rods Žeithypbē ne tur, ūk Kunig ūkoli p

kor, bet laežiau kad ir tam slatyto Ternyno nu trijū
Daliu wiso Parapijonu Skaitliaus dwi atejušios prieš
Kunigą. Wyrausybės pasikirtaji, ginos, tay tasai ne gal-
bos Parapijos Kunigu postoti. Ar tai Wyriouslybe balta,
kad Parapijonai lengia ant Ternyno ateiti ir savo
Misių vahalyčių. Kaip gal Wyrausybė patirti, ar no-
rinti Parapija lai Kunigą priimti ar ne? Tuk ney-
wens ne vorės, kad Konsistoriumis wis bandytu Kunigą
istatyti, ir kad Parapija žwiaziamjam Kunigui su Kum-
stėmis priesais ateis, tada wėl ką atsusti?

Šir an. to Vyriausybe ne gal pasitiketi, kad
kur Gromata su daug Wardais iebeg sakhdama kad Pa-
rapija pastirkijo Kunigo ne norinti. Nisa tai lengvuo
butu vien an., kars naujiji Kunigas n'apkenczia, Gro-
mata pastirakes, tiek daug Wardu prirakhydint, tiek jis
nor, tikru ir ne tikru, kaip tai ju daug Kartu nusidame.
¶ Ai dvailiskoj Vyriausybe gal daugiaus daryti, kaip
pa-
ram Kunigui xalepti, kad jis viena Kartu sawo
sfilijos Baznycjoje Mižę laikytu ir Walkus klausinetu,
wisa Parapija gautu išpaginti, kokia Mižę tas lai-
kas ir ar tai cyskay lietuviškay mokas — ir potam
ant priskirtos Dienos Parapija paklausti, ar ji to no-
rinti ar ne. Ale kad Parapija toj Dienoje n'atsliepja,
ka tai Vyriausybe gal daryti?

As esmi pasiklausinėjės ir ištiesti gawes, kad Vyriausybė dintu Parapijai ir tikray toki Termyną ant Aukšliepinio staciu, ale omt žito Termyno tikt lokiu du Šimtų žmonių atsirode. Kurių sake, kad ne Pono Grosso bet Pono Hahno iš Dobiliū nori. Ale ar Kintu Parapija tikt koks Šimtis Parapijoni te tur? Kodėl ne visi atejoti ant Termyno? O kurs eze tingėjo mieti x Burną atverčti, eze kur jam pagal visa Teisibę Valebuvo ne saw kūnigą slėptis, bet priež pastirktojį priešititis, argi tam pūles Dienoje Istatimo per Maistą priež Vyriausybė slėngtis?

Rassi ege kas fako: „Mes tą Dawadq ne žinójom
ir ney wiens mus apie tai ne pamokino.“ Ale tumi
Wargu galėsite atsiteisinti. Tuk Keleiwis tilt ir i
Kintū Parapijų nusikakina. O kad ir kītsai węngtu
uz Keleivi ir jo Pamokinimus tą Vorą Grašiū iſleisti,
tus weikiaus Brangwynu pragerti meilidams, tay ta-
cianu nors kelintafis pita Swerzic prie Namū prisiprä-
tines. O jūs, kurie Žodžius Keleinijo patirti gavote,
kodel ne pamokinote ir kitus famo Draugparapijonus, kaip
reikia tokius Dauykuse pasielgtis, tay butu wiskas ^{Garg}
ir wiskas Pakauje pasilikę. Taygi jūs, kurie titraji
Kelia žinodami, tą kitiems ne rodet, jūs kalti, ^{yp} Su-
tinioji ſwenta Diena senojo Mėto Kintūse yra griingu
Maistu apibaurinta, ir Kintū brangioji ir mylėto Pa-
raphja tarp Maistininkų rokojama. Jūs kalti, kad abu r
Eulasis vėl fito ne mandagaus Pasielgiom-turės i Pro-
wą varčti ir astre ^{re} kenteti. Wyrasusyde ne
gal būti famo Garg ^{remas} ^{toji}
tur tarp mūsų ^{slail} ^{rūti} ^{etu wiskas ir}
prie mūsų sugrūti

Wæ cæ gird
mystan dawg at Deje mæs jar
ale it wæs eji Wyrlausybe ēal-

ta. Kodēl ta su mumis taip ne geray ir neteisey dāro? Kodēl funczia ji mums tokī Demokrāzij per Kunigę ir ne dūda mums veikiaus. Dowiliu Kuniga Hahn per Dūsių Gantojį, kurio mės taip labai, taip sirdingas geidėm. Mūsų dvassijoji Vyriausybė turėtu už mūs tėviškai rupinti, ale ji dāro su mumių, taip nej joks Tēnais su savo Walkais ne dāro, mums Dūndas pashantiems Akmeni prisulidama." Aš žinau kad daug taipo kalba o todėl aš tąk priresdams ir ant to nori tiek imaną atsilipti. Rods tai ne lengvai, kadangi ne vis galiu paterti, ką Ponai štūds Vyriausybės tarp savies sužnėkėje ir kodėl jie kaip o ne kitaip dace. Ale taczian žime Dalyke aš nûgrinčių visslabiškiausinėjas ir galiu dabar pasakyti, kad mės, tiek aš išmanau, je tame Nielo ne galime kaltinti. Bet jei būne be mūstumbit, kad aš štai Vyriausybę ir tada užstojęs, kad ji ir Neteisibė baranti, ir tokioje didžioje Prietelystėje su štaičiais Pönais stovis, turin pasakyti, kad štai Vyriausybė ir tān Karta sirdingiausią mano Veliuoną užgindama mano Szirdi skaudzey išeide. Aš su štai Vyriausybė Nielo Budu taip ne stoviju, kad man reikytų del tokios Prietelystės jei užstoti. Ale taczian aš myliu Vyriausybę ir liudiju pagal Teisibę.

Taggi as issiklausinédams gawau patirti, kad
Konsistorijums sodei Pora Kuniga Hahn ne noréjo i
Riatus nukelti, kadan tumi butu turejés Dowilu
Parapija apsmutniti. Inku, wienam alkstanciam
Sunni Dünds Stuke, seib jis ta kitam duti
galetu. Priegtam sat Dowilu Parapija esanti swie-
zer sudawadita ir P is Kunigs Hahn je kaip folk
grožu Sodeli isitaise. Bet fitas Sodas butu didey
sunykes, kad tinassis Darzininkas, kurs ta pats itaises,
tam butu atimtas ipes, ir kits toksaijau ne butu
ten taip weiley astirat es.

Ale kuo Konfistorijums ne pažino, kers i Kin-
us butu tarp tu, kurie tenai eiti norėjo ir galėjo,
geriaus tikės, kaip Pons Kanteris Gross iš Kaufėnū.
Tačiai jau n-looks Žaunkaitis, bet jau senoks ir išn.in-
tingas Byras ir pagal sawo Szirdiés Dumq, tiek Kon-
fistorijums patirti gawęs, wierndę Szirdiés. Bet iš
Užweizdū kit Nielo ne ješkoma, kaip tikt kad wie-
ni butu išraisti, I Kor. 4, 2. O kadangi Kunigai dan-
gicėjų Uredė, ne pirmjauš, pilnesnio Įspūzimo Die-
sos, ir ant Pilnarōjimo Uredystės festalingosių Nuję-
gős igydamis vis daugiaus fitam Pawadinimui tinkan-
cėjus pastojo, tay Byriausybe ir siežon turėjo tą Nu-
sikitejimą, kad wiskas geray pastojo, žinodama, kad Pons
Divers w i e r n i e m s dūst Válaimą. (Mot. Sal. 2, 7.)

Rods Kintis̄kei Wyriausybei atrafe, kad Pons Kanteris Gross esas Demokratas, ale ney wiens ne oasake, kumi jis tai iſrodes, o Wyriausybe apie tai opasilauſtinedama Nisko ne galējo patirthi, kumi jis butu nyūdidejēs. Bet galliausen paklause Wyriausybe ir Kintu taip labay myslimaji Pona Kuniga Heinici, ar tei Tiesa kq Zmones apie Pona Grossa kalba, bet asai atsiliepe, kad tai ne Tiesa; ir kad Pons Grossas budams iſmintojēs ir natai? Ponai?

tus per Kunigus geray tinkas o tas ir mislijo, kad Kin-
tiskei ji meilingay priimse.

Taygi Wyriausybe ne galime cze Nielo kaltinti,
je rodos wisslab dariusi, ka daryti galējusi; ale tie Kin-
tiskei kalti, kurie ant Termyno asiliepti patingiēj, potam
Szpadzioju Balso klausē ir Maišta keldami Wel-
niui Dziaugrą ir Diewo Karalystę mylintiemis Smut-
nybę padare.

Tokai wis aš siczion parašau ne tikt wiens Kint-
iskei s bet ir kitas wisas Parapijes pamokinti norē-
dams, kaip reik tokius bjauraus Susigrie-
šimo ir Szpāddos passaugotis, o aš ir meisicziu wi-
stems paroditi, kad mūsų drāsiskoji Wyriausybe, kad ir
žmogisikoje Silpnybėje ir Klajawime, tacziu kiek im-
anymada tēwiskay ir pagal Szalejimą teisej už Bazny-
cias rūpina. Bet kad Parapijos ne wis tokius Kunigus gāuna, tokiu jos meilia, tai iš to atsieina, kad
žmones wis tu nor, kurie mok macneis Liežuvjeis kal-
beti. Ale tokiu ne daug yra, kadangi Wiespats ir
Kunigams kaip ir Kitiems ne lyges Dowanas nudalijs,
o Bēda, kad wiens Kunigs tikt wis wienai Parapijai
o ne kelioms gal prissirtas buti.

Taygi kožna Parapija labjausej to turētu aštrey
pasiklausineti, ar prissirtasis Kunigs ir tikray ant
Grunto mūsų liuteriskiosios Božycios stowis ir ji pati
pasklausti, ar jis ir tikray iernay apsiūmąs, pagal
liuteriskius Wierōs Issipazi, ypaczen pagal Augs-
burgiskąjį Wierōs Issipazi, dey Liuteriaus mazaji
Katgismą mokinti, ir tiki tada p ež ji su wisa Syla, ale
minau pagal Dawadą o ne per Maišta, stengtis, kad
jis tai apsiūmti ne nor arba ne gal. Taipojau reiktu
ir ant to aštrey žiureti, ar našasis Kunigs ir lietu-
wiškaję Kalbą czystay issimokines.

Bet jis īnīškius meržiu, ne padywikit man
fitę ažtruji Žodi, nes jis yra wiernōs Mēles Žodis.
Issipazinkite u Gailesciui, kad jis susigriešiję po Diewo
Akiu ir Krikščiomystei didi Papiktimą padare. Rašt
Wiespats norētu susimilti ir sawo Papyki bey Kar-
wone nu fitos brangios Parapijos nukreipti.

Wisoka Žine.

Sziosa Dienosa idis Sujudimas Sz. edisa ir Du-
mosa Žmoniū wisos Prusū Karalystės pasidares. Mūsū
Wiespats Karalius abiem Kamaron yra apsakdy-
nes, kaip dar Porą Dalykuse tur Žemės Dawadas
pertaisytas buti, idant jis ta su Prysega priimti galētu.
Ale priež fitę Apšakimą Demokratai ir Pus-Demo-
kratai o todėl ir Daugums Kamaroſta skarlingay p-
nas. Ale kitą Syki daugiaus api t i kalbėsu.

Mieste Hei lsberg du Bróliu, kuriūdu apskustu
buvo, kad jūdu Drōbā uždėgusi, tape ant Kālejimo,
kol gywa Galva, prasuditu. Rods jū Kālybe ne
wo czystay išliudita, ale Prisaikintieji tacziu ištare:
„Kalti!“ Bet ant Galo wiens tu dwieju Ranką auks-
tyn pakelęs i Prisaikintiūs žiuredams tare: „Mieli Po-
nai, Jus du nekaltu Žogu prasudijot. Pons, Diews
Jūsū te susimilsta!“

Pakajus dar Diewui dėkuy iškiel wiur išlaikytas.
Septyniolikąjį ſio Mēnesio pasibaige ſužnekėtasis Czesas
Ginklu Utisies fu Dēnem arkiu, ale Kadangi nej nū
mūsų nej nū Dēnū Pusēs niera Karas iš Naujo pri-
ſakytas, iay virm 17. Apriliaus Karas ne gal prasidēti.
Ogi ir Rusū bey Turkū Wiešpacziu-du rodo-
ſutifiu ir Englanderiu bey Francūzū Széphys, yvel
norėjo Turkams ant Pagalbōs eiti, trauktas atgal.

Lilzēje Wolmonai Lilzēs, Ragainės, Szi-
lo karcziamos ir Pakalnės Kreisū i pirmosios Ka-
māros Députiertus ſwiezen ſkyre Geheimrotą Lobeik bey
nustatytaji Kunigą Rupp, al iš Karaliauciaus.
Ludu régis todel skirtu, kadangi jūdu yra Priešbyliu
Wiešpaties Karaliaus ir jo Ministeriu. Lobeikis la-
bay mokitas grykiškoje ir lotyniškoje Kalboje, ale kas
ant Žmoniū Palaimos reikalinga, jis nesimokines, o
buwēsis Kunigs Rupp yra tasai, kars nū mūsų Baz-
nyczios Draugystės atsišakęs ir siczion Karaliauciuje toč
Wierōs Draugystę pasidare, iuri pagal wyriausią Dali
ney jokids Wierōs ne tur ir nej i Kristu nej i Diewą
ne tik. Bet kas butu ant Galo iš mūsų Žemės, kad
wisi mūsų Députiertai tokie butu, kaip tūdu?

Tau wēl penki Doleret ant Pasuntinystes Darbo
ne seney pas manę atfusti, butent iš Verdaine's Pa-
rapijos. Wiespats Szirdi Dawėjo pažindams jam Sko-
loj ne pasiliks.

Preke Karaliauciuje 22tajį Januari.

wierjeti 45 — 60 Sgr.;	Rugiei 24 — 27 Sgr.;	Mēžei
biedieji 20 — 4 Sgr.;	majieji 18 — 20 Sgr.;	Anūjcas 13 —
Ziņei, gū. 25 — 34 Sgr.;		25 — 32 Sgr.;
20 Sgr.;	Sien. 15 — 16 Sgr.	Ropūtis
Kapa. Swiesta 12 — 15 Sgr.		25 — 30 Sgr.